

عنوان مقاله:

گونه شناسی معماری بناهای آرامگاهی در گستره جغرافیای فرهنگی ایراننمونه موردی مقبره بابارکن الدین در قبرستان تخت فولاد اصفهان

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ایمان شکراللهی - دانشجوی ارشد مطالعات معماری دانشگاه زابل گروه هنر و معماری، زابل، ایران

جمشید داوطلب - دانشیار گروه هنر و معماری دانشگاه زابل ایران

ابوالفضل حیدری - دانشیار گروه هنر و معماری دانشگاه زابل ایران

خلاصه مقاله:

مجموعه ی تاریخی قبرستان تخت فولاد اصفهان با بیش از چهل تکیه و مقبره در سبکها و شیوه های مختلف معماری مجموعه ی کم نظیری جهت مطالعات گونه شناسی معماری آرامگاهی فراهم نموده است. مقبره بابارکن الدین که قدیمی - ترین مقبره ی تاریخ دار موجود در مجموعه فوق است از بناهای شاخص و زیبای ساخته شده به سبک رازی در دوره ی ایلخانی است و از معدود بناهای آرامگاهی در ایران است که دارای پلان پنج ضلعی منتظم است به جهت احترام بالایی که بابارکن الدین در میان توده های مردم، داشت تخت فولاد را قبرستان بابارکن الدین و پل خواجه را پل بابارکن الدین می نامیدند در این مقاله با استناد به مطالعات کتابخانه ای مطالعات میدانی و تحلیل محتوا ضمن گونه شناسی بناهای آرامگاهی در گستره جغرافیای فرهنگی، ایران به بررسی و معرفی شیوه های مختلف ساخت بناهای آرامگاهی پرداخته شده است. بنای مقبره بابارکن الدین واقع در مجموعه تاریخی تخت فولاد اصفهان به عنوان نمونه ای شاخص مورد بررسی و گونه شناسی قرار میگیرد با توجه به مطالعات صورت گرفته پیرامون گونه شناسی بناهای آرامگاهی از بین دو شیوه ی اصلی ساخت بناهای آرامگاهی مقابر برجی و منتظم گنبدپوش میتوان مقبره بابارکن الدین را از نوع مقابر منتظم گنبد پوش در نظر گرفت. این پژوهش با هدف گونه شناسی بناهای آرامگاهی ایران و مطالعه موردی مقبره بابارکن الدین به منظور توجه بیشتر به بناهای فوق مرمت و حفاظت هرچه بیشتر از این مقابر انجام پذیرفته است.

کلمات کلیدی:

قبرستان تخت فولاد، اصفهان، گونه شناسی آرامگاهی، مقبره بابارکن الدین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1594592>

